

Az én városom

Város, mi szép,
nos ez nem Rólad szól, kedves Oroszlány.
De ezeregy kép
mi itt-ott poroszkálva bennem motoszkál.

S egy szag, egy zaj, illat és dal,
a sgraffitok a házak oldalán,
a Víztorony, a kis-korom.
Ez mind itt vár rám.

Város, mi szép,
ez nem lehetsz Te, kedves Oroszlány.
Kamasz esetlenség,
foltos történelem, na meg szocreál.

a Kocsedo, az osztályzó,
a tájsebek a Vértes oldalán.
a sok akna, szénpor szaga,
a márkushegyi bánya-robbanás.

Város, mi szép,
Ez mégis Te vagy kedves Oroszlány.
Mert számos édes emlék
Itt-ott poroszkálva bennem motoszkál.

A régi strand, az Ady mozi
Szánkózás a hegynek oldalán,
Beton-buli, Csobbanó-uszi
cinkosan kacsint le rám.

A csillék zakatolva mentek, vonultak,
Feszítők, mint megannyi Eiffel-torony;
Tövükben a szerelmesek összeborultak,
Egy proletárszív is éghet párizsi hófokon.

Város, mi szép,
Ez mégis Te vagy, kedves Oroszlány.
Hisz hetven kedves emlék
Itt-ott poroszkálva bennem motoszkál.

Város. Mi szép!
Te vagy nekem, kedves Oroszlány!
Jó szerencsét!
Te hetvenarcú, hetvenkedő, hetvenéves kamaszlány.

[Jelige: fotogén eocén](#)